

1

a) Preberi zapis pripovedi o doživetju.

Zapis pripovedi o doživetju

Moje počitnice

Vsako poletje sem odšla na počitnice k dedku na planino. To so bili moji najljubši počitniški dnevi.

Nekega dne, ko sem se igrala na travniku nedaleč od dedkove kočice, so temni oblaki prekrili nebo. V trenutku je postalo tako temno, kot da je padla noč. Planinski mir je prekinil močan pok. Kar Zemlja se je stresla. Obrnila sem se proti dedkovi kočici, moje oči pa niso videle ničesar drugega kot le temo. Zavrtela sem se v drugo smer. Spet sama tema. V tistem trenutku se je močno zabliskalo. Zazdelo se mi je, da sem za trenutek videla obris kočice. Ker je zopet zabobnelo, sem si zamašila ušesa. Začele so padati velike, težke dežne kaplje. Bliski so si sledili tako pogosto, kot da bi nekdo prižigal in ugašal luč. Zemlja pa je kar drhtela od grmenja.

Še dobro, da se je bliskalo. Skušala sem poiskati zavetje. Ob naslednjem blisku se mi je zazdelo, da sem videla košat grm. Malo sem počakala, da se je ponovno zasvetilo. Da, res je bil grm. Ko se je ponovno zabliskalo, sem stekla proti njemu, razmaknila veje in se skrila. Začela je padati drobna toča, zato sem se stisnila k tlo. Košate veje grma so zadržale kroglice toče, samo kakšna malo večja je prodrla čisto do mene.

Dedka je že pošteno skrbelo. Takoj, ko je opazil črne oblake na nebu, je obul planinske čevlje in oblekel dolgo pelerino. Ko je stopil na prag, je bila zunaj že tema. Odpravil se je proti travniku in me na ves glas klical. A kaj, ko je tako grmelo, da še samega sebe ni slišal. Taval je okoli kočice in v obupu vpil moje ime.

Tudi v hlevu je nastal nemir. Ob prvih bliskih se je kobila Mici začela živčno prestopati. Že zdavnaj bi ji morala prinesli popoldanski priboljšek. Zdaj je začelo pa še grmeti. Čutila je, da je nekaj narobe. Le zakaj me ni? In kje je njena kocka sladkorja? Ob naslednjem gromu je zahrzal tudi stari konj Pep. Res je šlo vse narobe. Mici se je z vso silo zaletela v lesena vratca staje. Pod njeno težo so se brez težav odprla.

Pošteno me je že zeblo. Toča je ponehala, a je še vedno deževalo. Kar naenkrat sem nad seboj zagledala neko čudno glavo. Ustrašila sem se, saj sem mislila, da je lev. Morala sem si priznati, da je to neumnost, saj na planini ni levov. Bila je Mici, moja kobilica. Njen jezik me je polizal po mokrem licu. Zgrabila sem jo za grivo, zlezla nanjo in se oklenila njenega telesa. Mici jo je kljub temi, bliskom in dežju ubrala naravnost proti hlevu.

Dedek je bil presrečen, ko naju je zagledal. Zaradi glasnega klicanja je bil že čisto brez glasu. Samo objel naju je.

V koči je bilo prijetno toplo. Preoblekla sem se in zlezla na toplo peč. V roki sem držala skodelico čaja in razmišljala. Odločila sem se, da ne grem nikamor več sama. Z mano bo vedno šla kobilica Mici.

2 Odgovori.

- a) Kakšen naslov ima pripoved o doživetju?
- b) Kako bi ti naslovil prebrano pripoved?
- c) Kdo je zapisal pripoved? Ali izveš ime te osebe? Odgovor utemelji.
- č) Kdaj se je dogodek zgodil?
- d) Kje se je zgodil?
- e) Kdo je bil v dogodku udeležen?

3

Uredi zaporedje dogodkov iz prebranega besedila.

☐	Poiskala si je zavetje v grmu.
☐	Odločila se je, da nikamor več ne gre sama.
☐	Preoblekla se je in zlezla na toplo peč.
☐	Toča je ponehala.
☐	Pričelo je deževati.
☐	Kobilica Mici jo je prinesla domov.
☐	Dedek je bil presrečen, ko ju je zagledal.
☐	Pričela je padati toča.
☐	Temni oblaki so prekrili nebo.

4

Preden je Manica napisala svojo pripoved o doživetju, si je pripravila načrt za pisanje. Tiskarski škrat pa ji je ponagajal in zbrisal večji del načrta. Pomagaj ji in ga dopolni.

Moje počitnice

Uvod

– poletne počitnice na planini

– _____

Jedro

– temni oblaki

– močan pok

– _____

– _____

– _____

– _____

– _____

– _____

– _____

– _____

– _____

– _____

– _____

Zaključek

– _____

– _____

5

Poveži.

UVOD

JEDRO

ZAKLJUČEK

V uvodu zapišemo, o čem bomo pisali ter kdaj in kje se je to zgodilo.

V jedru zapišemo, kaj se je zgodilo, kdo je bil udeležen, kako se je počutil. V besedilu ne nizamos dogodkov, ampak si izberemo najbolj zanimivo dogajanje in ga opišemo tako, da pritegne bralca. Ker je jedro najboljšežnejši del besedila, je lahko členjeno na več odstavkov.

V zaključku zapišemo razplet dogodka.

Kakšno je počutje udeleženca dogodka?

Odločitev udeleženca dogodka.

O čem bomo pisali?

Razplet dogodka.

Kdaj in kje se je to zgodilo?

Kaj se je zgodilo?

Kdo je bil v dogodku udeležen?

6

Razmisli, katero poved bi zapisal v uvodu (pobarvaj okvirček rdeče) in katero v zaključku (pobarvaj okvirček rumeno).

Skoraj vsak konec tedna se z družino odpeljemo na vikend.
Na izletu sem se imela odlično. Vsakič, ko na televiziji predstavljajo zabaviščne parke, se spomnim tega dne.
Ob delovnih dneh me morata starša vsako jutro pošteno stresti, da sploh vstanem.
Pisala bom o dogodku, ki se je zgodil v šoli v naravi in ga ne bom pozabila do konca svojega življenja.
Izvrstno je bilo. Na žalost pa je moja sestra zaspala in smo morali prekmalu domov.
Zdaj sem že velika in se zobozdravnikov ne bojim več. Tega dogodka pa dolgo ne bom pozabila.

7

a) Uredi povedi tako, kot si sledijo. V kvadratke vpiši številke od 2 do 12.

1	Pred nekaj leti je mojega mlajšega bratca Nika strašno bolel zob.
	Prijazna zobozdravnica nas je pozdravila in vzela Nika v naročje.
	Z mamó sva tekli za njim.
	Danes je Nik že velik in se zobozdravnika ne boji več.
	Z mamó sva ga pospremili k zobozdravniku.
	Takrat pa je Nik skočil s stola, odprl vrata in švignil ven.
	V čakalnici ni bilo veliko ljudi, zato smo bili kmalu na vrsti.
	Z mamó pa se še vedno radi spomniva dogodka in se včasih na ta račun malo pošaliva.
	Obrnila se je, da bi vzela ogledalce.
	Čakal naju je pri avtu in se drl.
	Komaj sva ga prepričali, da se je vrnil k zobozdravnici.
	Z njim se je nekaj časa pogovarjala, nato pa ga je posedla na stol.

b) V nalogi a) na prejšnji strani z rumeno pobarvaj okvirčke pred povedmi, ki sodijo v uvod.

Z oranžno pobarvaj okvirčke pred povedmi, ki sodijo v jedro.

Z rdečo pobarvaj okvirčke pred povedmi, ki sodijo v zaključek.

c) Povedi prepisi v pravilnem zaporedju. Pri tem bodi pozoren, da boš besedilo členil na uvod, jedro in zaključek ter na odstavke.

8

Razmisli o lastnem doživetju. Izdelaj načrt za pisanje. Lahko ga narediš v obliki miselnega vzorca ali po točkah. Razmisli, kaj boš zapisal v uvodu, kaj v jedru in kaj v zaključku. Pripoved zapiši. Ne pozabi na naslov.

Odstavke zapisujemo tako, da prvo vrstico v odstavku zamaknemo v desno.

S pomočjo načrta za pisanje zapišemo pripoved o doživetju. Pazimo, da:

- besedilo členimo na uvod, jedro in zaključek,
- ima besedilo vsaj tri odstavke,
- se vsebina navezuje na naslov,
- poteka dogajanje v pravilnem zaporedju,
- se besede ne ponavljajo,
- so besede pravilno zapisane,
- so pravilno zapisane velike začetnice in ločila,
- povedi ne začnemo samo z besedico *Ko ...*,
- je zapisano besedilo čitljivo.